

ברכה על מיץ תפוזים ומרק ומצות ביכורים

1. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לח עמוד א

אמר רב בר רב אשי: ואדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח, מאי טעמא - לחם עוני קרינן ביה. ואמר רב בר רב אשי: האי דובשא דתמרי מברכין עלויה שהכל נהיה בדברו. מאי טעמא? - זיעה בעלמא הוא. כמאן? כי האי תנא, דתנן: דבש תמרים, ויין תפוחים, וחומץ ספוניות, ושאר מי פירות של תרומה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש, ורבי יהושע פוטר.

2. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף כד עמוד ב

אמר רבי זירא: אף אנן נמי תנינא: אין סופגין את הארבעים משום ערלה, אלא על היוצא מן הזיתים ומן הענבים בלבד. ואילו מתותים תאנים ורמונים - לא. מאי טעמא - לאו משום דלא קאכיל להו דרך הנאתן? אמר ליה אביי: בשלמא אי אשמעינן פרי גופא דלא קאכיל ליה דרך הנאתו - שפיר. אלא הכא - משום דזיעה בעלמא הוא.

3. תלמוד בבלי מסכת חולין דף קכ עמוד ב - דף קכ עמוד א

והא דתנן: אין מביאין בכורים משקה אלא היוצא מן הזיתים ומן הענבים מני - רבי יהושע היא, דאמר: דון מינה ואוקי באתרה, וגמר להו לבכורים מתרומה. והא דתנן: אין סופגין את הארבעים משום ערלה, אלא על היוצא מן הזיתים ומן הענבים מני - רבי יהושע היא, דאמר: דון מינה ואוקי באתרה, וגמר להו לבכורים מתרומה והדר מייתי לה לערלה, פרי פרי מבכורים.

4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לט עמוד א

אמר רב פפא: פשיטא לי, מיא דסלקא - כסלקא, ומיא דלפתא - כלפתא, ומיא דכולהו שלקי - ככולהו שלקי. בעי רב פפא: מיא דשיבתא מאי, למתוקי טעמא עבדי, או לעבורי זוהמא עבדי לה? תא שמע: השבת, משנתנה טעם בקדירה - אין בה משום תרומה ואינה מטמאה טומאת אוכלים. שמע מינה: למתוקי טעמא עבדי לה, שמע מינה.

5. רא"ש מסכת ברכות פרק ו סימן יח

יח ומיא דסלקא ומיא דליפתא(ד) ומיא דשבתא בפה"אנב דקיימא לן מיא דכולהו שלקי כשלקי ומברכינן עלייהו בורא פרי האדמה אף על פי שאין בו כ"א המרק וטעם הירקות מברך עליהן(ה) כמו שמברך על הירקות עצמן ולא דמי למי פירות דאמרינן לעיל דזיעה בעלמא הוא(ו) לפי שמשקה אין לו טעם הפרינג ואפשר שאם בשל הפרי[ז] ונכנס טעם הפירות במים מברך עליהן ב"פ העץ: